CZĘŚĆ XLIX — № 10. ROK 25 — (1854.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{5}{17}$ LUTEGO.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{4}{16}$ LUTEGO.

NOWINY DWORU.

W przeszłą Niedzielę, 31 Stycznia, hrabia *Esterhazy*, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Jego Cesarsko-Królewskiej Apostolskiej Mości, miał zaszczyt być przedstawionym J. C. Wysokości W. X. Konstantynowi Mikołajewiczowi.

W Poniedziałek, 1 Lutego, hrabia *Esterhazy* miał zaszczyt być przedstawionym J. C. Wysokości W. X. Następcy Cesarzewiczowi.

W przeszły Wtorek, 2 Lutego, hrabia *Esterhazy*, miał zaszczyt być przedstawionym JJ. CC. Wysokościom WW. XX. Mikołajowi Mikołajewiczowi i Michałowi Mikołajewiczowi.

W *Journal de St.-Petersbourg* z dnia dzisiejszego czytamy co następuje:

«Publiczność była zawiadomiona (Tygodnik, № 3) że doniesienie którém PP. Posłowie Anglii i Francyi podali do wiadomości Gabinetu Cesarskiego, o postanowieniu swoich Dworów względem wprowadzenia sił morskich angielsko-francuzkich na morze Czarne, uczynione było tylko słownie. Gdy N. Cesarz Jmć uznał, że podobny sposób kommunikacyi, mniej zwyczajny w tak ważnych okolicznościach, może łatwo dać powód do niejednej dwuwykładności, przeto Reprezentanci Jego Cesarskiej Mości w Paryżu i Londynie, odebrali, jak wiadomo, rozkazy o domaganie się, iżby kategoryczne objaśnienia były im dane na piśmie, we względzie rozciągłości i znaczenia tego kroku. W skutek not, wymienionych między naszemi Posłami i dwoma sprzymierzonemi Gabinetami, wynikła pewność, że Rządy Francuzki i Angielski nietylko zamierzyły bronić Turków przeciw wszelkiemu attakowi Rossyi z morza, ale nadto dopomagać im do zapatrywania w żywność ich portów, przeszkadzając zarazem Rossyi do podobnegoż zaopatrywania swoich, jedném słowem utrudnić, przemocą nawet, w razie potrzeby, swobodną żeglugę Rossyjską po własnych jej wodach morza Czarnego.

Postawa którą tym sposobem przybrały dwa Mocarstwa, stanowi, w oczach Cesarza Jmci nietylko ciężkie naruszenie Jego praw, jako strony wojującej, ale nadto, czynną pomoc w wojnie, której dotąd dwa Mocarstwa były tylko widzami. Jego Cesarska Mość osądził swym obowiązkiem od dziś dnia uroczyście zaprotestować się przeciw takiemu naruszeniu, zachowując Samemu Sobie przedsięwzięcie takiego trybu postępowania, jaki uzna za właściwy w przyszłych wynikłościach. Tymczasem N. Pan uznał, że położenie, w jakiém się znaleźli Jego reprezentanci w Paryżu i Londynie, nie może być nadal pogodzone z tém, co Sam Sobie winien, ani ze stosunkami, które, jakkolwiek w ostatnich czasach stały się były delikatnemi, nie były wszakże straciły zupełnie charakteru przyjaźni i wzajemnej życzliwości. Skutkiem tego baron de Brunnow i P. Kisielew, spełniając rozkaz, odebrany poprzednio na wszelki wypadek, zażądali swych pasportów bezpośrednio po otrzymaniu odpowiedzi Gabinetów i opuścili Angliją i Francyą. Tym sposobem stosunki dyplomatyczne między Rossyą i dwoma Mocarstwami zostają zawieszone. Sir H. Seymour i Margrabia de Castelbajac mają również opuścić Petersburg.»

W tymże numerze tejże Gazety czytamy:

«We wszystkich gazetach zagranicznych czytamy powtórzoną między dokumentami, które świeżo zostały złożone Parlamentowi Angielskiemu, depeszę lorda Clarendon do sira

H. Seymour z dnia 27 Grudnia, polecającą zakomunikować Rossyi postanowienie Francyi i Anglii wprowadzenia flott swoich na morze Czarne. Pierwszém wrażeniem, które sprawuje odczytanie tego dokumentu, jest głębokie zadziwienie. Niemożna się nie zdziwić, że papier, zredagowany w wyrazach tak energicznych, zawierający zaskarżenia i postanowienia takiej ważności, był już czytany nie tylko przez Parlament, i cały narod angielski, ale obiegł całą Europę, a niebył jeszcze doszedł w całości (in extenso) do tego Gabinetu, do którego właśnie i wprost był adressowany. Nieraz to już Gabinet Rossyjski widział krążące po Europie i udzielane rozmaitym Dworom akta, które jakoby były mu udzielone urzędowie, a których istnienie nawet było mu niewiadome. Ta uwaga nie stosuje się wprawdzie całkiem do depeszy o której tu mowa, bo przynajmniej treść jej była opowiedziana, ale bezwątpienia pierwszy to raz, dokument tak ważnego znaczenia i który, prawdę mówiąc, ma za cel oświadczenie wojny, przy pilném unikaniu wyraźnego jej wypowiedzenia, był udzielony słownie, bez dania nawet możności Rządowi, do którego się stosuje, odczytania go i wzięcia urzędowej kopii dla należytego roztrząśnienia treści jego i zważenia wszystkich wyrazów. Wiadomo jak przemijające i nieokreślone są wrażenia, które pozostawują, nawet w traktowaniu interessów mniejszej wagi, szybki odczyt, lub ustna rozmowa i jak dalece wyrazy ogólne, samą pamięcią ujęte, mogą następnie dać początek licznym niewyrozumieniom. Dla tego to, jest przynajmniej sprzeczność, gdy depesza w której powiedziano: «Zachodzi więc konieczność, iżby nie było niewyro«zumienia między Gabinetem Królowej Jmci i S.-Petersburg«skim,» była przysłana Posłowi Angielskiemu z pozostawieniem do jego woli: albo odczytać ją, albo nawet ograniczyć się opowiedzeniem jej treści ustnie. Wspomina się tam o ostrzeżeniu, przesłaném 27 Października Gabinetowi Rossyjskiemu, które miało mieć skutkiem odwrócenie Rządu Rossyjskiego od wypadku podobnego bitwie pod Synopą. I w tym też przedmiocie żadna pisemna kommunikacya nie miała miejsca. W dniu 27 Października, to jest 15 naszego kalendarza, wojna nie była jeszcze wynikła między nami i Rządem Tureckim. Zaledwośmy jeszcze wiedzieli że ten ostatni nam ją wypowiedział. Rząd Angielski sam też nie więcej o tém mógł wiedzieć. Trudno więc przypuścić, iżby mógł przewidzieć wszystkie jej wynikłości. Jeżeli tak było że o tym czasie Poseł Angielski wyraził tu słownie zamiar swego Rządu bronienia territorium tureckiego, przeciw wszelkiemu attakowi z morza, Rząd Rossyjski musiał, w takiém położeniu, jakie się w tej epoce przedstawiało, rozumieć, iż mowa jest o jakimś punkcie tego territorium, naprzykład o Warnie lub Batum, attakowanym w celu zdobycia go i stałego zajęcia, już jako podstawy dalszych działań, już jako drogi zaopatrywania się w wojenne potrzeby. Wszystko to nie stosuje się do Synopy. Port jej nie był oblegany, niewysadzono tam żadnych wojsk. Nie usadowiono się tam bynajmniej. Dognano tam tylko eskadrę, która wyszła była z Bosforu w zaczepnym celu odwiezienia na własny nasz brzeg broni, wojska i potrzeb wojennych, lecz która nie miała swego stanowiska w Synopie i szukała tam jedynie chwilowego przed burzą schronienia. Według ogólnego tłumaczenia, dawanego dziś instrukcyom przesłanym do admirałów, rzeczą jest jasną, iż Gabinet Cesarski albo je nie dobrze zrozumiał, albo powziął o nich tylko niedokładną wiadomość w zeszłym Październiku, z rozmowy, o której się powyżej wspomniało.

Właśnie też, dla uniknienia podobnych niedogodności, Gabinet nie chciał tą razą zaprzestać na prostej, ustnej kommunikacyi i koniecznie nalegał w Londynie i Paryżu, o otrzymanie kategorycznych objaśnień na piśmie. Pomimo ironicznego podziwienia, udawanego przez gazety angielskie i francuzkie, rzeczą jest bardzo prostą, że ten Gabinet pragnął wiedzieć co ma stanowczo myśleć o znaczeniu i rozciągłości kroku tak ważnego, jakim jest wysłanie flott na morze Czarne. Czas, jakiego użyły dwa Gabinety na porozumienie się i na danie ostatecznej odpowiedzi, dowodzi, że myśl jej treści nie wynikała sama przez się tak jasno i łatwo, jak te gazety utrzymywały.»

Rozkazy dzienne Cesarskie *w Wydziale służby Cywilnej.*

19 Stycznia, (w Petersburgu.) Za wysługę lat, Radzca Izby Skarbowej Mohylewskiej, Radzca Dworu *Łakoszczenków*, podniesiony zostaje do rangi Radzcy Kollegialnego; — Kandydat Uniwersytetu św. Włodzimierza *Gordziewski*, mianowany Młodszym Nauczycielem Gymnazyum Kamieniec-Podolskiego; — otrzymują dymissyą: spadli z etatu, Rejestratorowie Kollegialni, Mohylewskiego Inwentarzowego Komitetu: Szefowie Biur, *Parczewski* i *Alexandrowicz* i Pomocnicy Szefa Biura, *Sipayłło* i *Komornicki*; dla słabości zdrowia, Dziennikarz Sądu powiatowego Słonimskiego, Sekretarz Gubernijalny *Barancewicz*.

20 Stycznia, (Tamże.) Wolnopraktykujący Lekarz *Szukiewicz*, mianowany pełniącym obowiązki Kupiańskiego miejskiego Lekarza; — Grodzieński Gubernijalny Kassyer, Radzca Stanu *Smiełowski*, mianowany Radzcą oddziału trunkowego Izby Skarbowej Nowgorodzkiej, na miejsce uwolnionego na własną prośbę, Assesora Kolleg. *Dłotowskiego*.

21 Stycznia, (Tamże.) Senator Departamentów Warszawskich, Radzca Tajny *Funduklej*, mianowany Prezesem Rady Alexandryńskiego Instytutu Wychowania Panien w Nowej Alexandryi, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; — dymissyonowany w 1828 roku z Wileńskiego pułku pieszego, obecnie Assesor od Korony Sądu powiatow. Słonimskiego *Prątnicki*, przemianowany zostaje na Sekretarza Prowincyonalnego; — otrzymuje dymissyą dla słabości zdrowia, Sędzia powiatowy Rzeczycki, Radzca Honorowy *Morawski*; — mianowani: Rzeczywiści Radzcy Stanu, Prezesi Izb Skarbowych: Jarosławskiej *Gieżeliński*, Czernihowskiej *Trusiewicz* i Kowieńskiej, Radzca Stanu *Silicz*, Prezesami Izb Skarbowych:

pierwszy Kowieńskiej, drugi Jarosławskiej, ostatni Czernihowskiej; zostający przy Orenburskim i Samarskim Jenerał-Gubernatorze, Rzeczywisty Radzca Stanu *Grigorjew*, Prezesem Orenburgskiej pogranicznej Kommisyi; — Sędzia Sądu Kryminalnego Warszawskiego, Radzca Dworu *Wołowski*, mianowany Sędzią Sądu Appelacyjnego Królestwa Polskiego;— były Pomocnik Dozorcy 3 okręgu (станъ) powiatu Proskurowskiego, Rejestrator Kollegialny *Tomaszewski*, za przeciwne prawu służebne czynności, wykreślony zostaje ze służby, z zastrzeżeniem, iżby na przyszłość do niej przyjętym nie był, i pozostawieniem w mocném podejrzeniu co do wymagania od jednej osoby pieniędzy i dopuszczenia w jej sprawie umyślnego nadużycia.

23 Stycznia, (tamże.) Za odznaczającą się służbę, Podolski Vice-Gubernator, Radzca Stanu *Pfeller*, podniesiony zostaje do rangi Rzeczywistego Radzcy Stanu; — otrzymuje dymissyą na własną prośbę, z mundurem, Członek Konsultacyi, przy Ministerstwie Sprawiedliwości ustanowionej, Rzeczywisty Radzca Stanu *Karcow*; — zatwierdzeni zostają na urzędzie, obrani przez Szlachtę, Kuratorowie zapasowych magazynów zboża, dotychczasowi w powiatach: Kowieńskim Assesor Kollegialny *Kuszlejko* i niemający rang: *Jacuński*, *Kossakowski* i *Wiszniewski*; Szawelskim, Sekretarz Kollegijalny *Dąbrowski*, Rejestrator. Kollegialni: *Ertel*, *Monkiewicz* i niemający rangi *Mokrzecki*; Rosieńskim, Sekretarze Kollegialni: *Staniewicz* i *Przewłocki*, Sekretarze Gubernijalni: *Billewicz*, *Wolmer* i Rejestrator Kolleg. *Życki*; Telszewskim, Sekretarze Gubern. *Niewiardowski*, *Swirtun* i niemający rangi *Sakiel*; Wilkomirskim, Rejestrator Kolleg. *Kurmin* i niemający rang: *Podrez* i *Michniewicz*; Poniewieżskim, Rejestratorowie Kollegialni: *Żakiewicz*, *Paszkiewicz* i niemający rangi *Szukszta*; Nowoalexandrowskim niemający rangi *Romanowski*; nowo-obrani w powiatach: Poniewieżskim Assesor Kolleg. *Paszkiewicz*, Sekretarze Gubernijalni *Wiszniewski* i *Jankiewicz*, dymissyonowany w 1844 r. z Apszerońskiego pułku Podporucznik *Rymkiewicz* i niemający rang: *Paszkiewicz*, *Podolecki* i *Siesicki*; Rosieńskim, Radzca Honor. *Trzaskowski*, Sekretarz Gubern. *Januszkiewicz 1*, Rejestratorowie Kollegialni: *Stulgiński*, *Januszkiewicz* i niemający rangi: *Grajewski*, *Hubarewicz*, *Piłsudzki*, *Billewicz* i *Burzyński*; Szawelskim, Radzca Honorowy *Stankiewicz*, Sekretarz Gubernijalny *Godlewski*, Rejestratorowie Kollegialni: *Janowicz*, *Nagurski* i *Godlewski* i niemający rangi, Kancellarzysta tamecznego Sądu powiatowego *Lutyk*, *Olechnowicz* i *Gorski*; Nowoalexandrowskim, dymissyonowany w 1851 z pułku ułanów Jenerał-adjutanta Xięcia Czernyszewa w randze Sztab-rotmistrza *Nowogoński*, Sekretarz Gubernijalny *Chylewski*, Rejestratorowie Kollegialni: *Radzikowski*, *Prewysz-Kwinta*, *Byczkowski* i niemający rangi *Tomaszewicz*; Telszewskim, Sekretarz Kollegialny *Dymsza 1*, niemający rangi *Gorski*, i *Witkowski*; Kowieńskim, Sekretarz Gubernijalny *Januszkiewicz 2* i niemający rang: hrabia *Kossakowski*, *Korewa*, *Wieliczko* i *Miłosz*; Wilkomirskim, Sekretarz Gubernijalny *Drozdowski*, Rejestratorowie Kollegialni: *Gintowt*, *Charmański*, *Krzycki* i niemający rangi: *Balcewicz*, *Okuliez*, *Wojszwiłło* i *Pietraszewski*; Żytomirskim, niemający rangi *Ulanicki*; Deputata Kommisyi Kwaterniczej Newelskiej, tameczny Poczmistrz, Assesor Kollegialny *Ulski*; — Otrzymują dymissye: na własną prośbę, Naczelnik Stołu Kunsztowniczego w Witebskiej Gubern. Budowniczej i Drogowej Kommisyi Radzca Honor. *Gortyński* i dla słabości zdrowia, Kurator zapasowych magazynów zboża w pow. Proskurowskim, niemający rangi *Dunin-Borkowski*.

24 Stycznia. Zarządzający Expedycyą biletów kredytowych Państwa, Radzca Tajny *Chałczyński*, mianowany Zarządzającym Bankiem Pożyczkowym Państwa, na miejsce zmarłego Rzeczywistego Radzcy Stanu *Delina*, a były Towarzysz Zarządzającego Bankiem Handlowym Państwa, Rzeczywisty Radzca Stanu *Jurjew*, Zarządzającym Expedycyą biletów kredytowych Państwa.

— Przez Dyplomata Cesarskie z dnia 16 Stycznia, Jenerał-adjutant Króla Jmci Pruskiego, Jenerał jazdy, hrabia *von der Groben*, najłaskawiej mianowany kawalerem orderu Orła Białego, a Wielki Marszałek Dworu Króla Jmci, hrabia *von Keller*, kawalerem orderu Św. Anny 1 klassy z brylantami.

— Przez Ukazy Cesarskie do Kantoru Dworu, z dnia 16 Stycznia, Najłaskawiej mianowani Kamer-junkrami Dworu Cesarskiego, Assesorowie Kollegialni: zostający przy Kancellaryi Rady Państwa Heliodor *Szydłowski* i zostający w wiedzy Departamentu Azyatyckiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych *Wieljaminow-Ziernow*.

NOWINY Z NAD TURECKIEJ GRANICY KRAJU ZAKAUKAZSKIEGO.

Według doniesienia Xięcia *Woroncowa* od dnia 21 Grudnia po 15 Stycznia, na tureckiej granicy żadne wojenne działania miejsca nie miały, prócz nieznaczących utarczek między przedniemi czatami.

NOWINY Z NAD-DUNAJU.

Według doniesień odebranych od Jenerał-adjutanta Xięcia *Gorczakowa*, w nad-Dunajskich Xięztwach od 8 po 21 Stycznia nic szczególniej ważnego nie zaszło. W tym okresie czasu turcy znowu bezskutecznie kusili się przeprawić przez Dunaj pod Turtukajem, Ruszczukiem i Nikopoli, ale przybycie naszych rezerwów zmuszało ich za każdym razem wracać ze stratą na prawy brzeg rzeki. *(R. I.)*

Ukazy Rządzącego Senatu.

1.) *20 Stycznia*, (z 1 Deprt.) Z ogłoszeniem Rozkazu Cesarskiego, z dnia 8 Grudnia 1853, iżby przepisy obowiązujące o pobieraniu opłaty za prawo uczęszczania na lekcye od własnokosztnych uczniów Rossyjskich Uniwersytetów, rozciągnięte były i na wolnych słuchaczy Cesarskiej Me-

dyczno-Chirurgicznej Akademii w sposób następujący: 1) każdy wolny słuchacz Akademii, na podobieństwo studentów Uniwersytetów Petersburgskiego i Moskiewskiego ma wnosić rocznie po rubli sreb. 50, to jest, po rub. sr. 25 w terminach 1 Września i 1 Lutego; 2) od tego poboru wolni są pensyonaryusze Osób Rodziny Cesarskiej, rozmaitych Władz Rządowych, oraz Xięcia Alexandra Czernyszewa; 3) wolni słuchacze niedostatni, lub życzący być wolnemi od powyższej opłaty, mogą być od niej, przez Zwierzchność Akademii, oswobodzeni, nie wymagając od nich żadnych świadectw ubóstwa, i jedynie na piśmnne podanie, że przepisanej opłaty złożyć nie mogą lub nie chcą; 5) na tej zasadzie uwalniani od opłaty wolni słuchacze, za bezpłatne pobieranie nauk, obowiązani będą, po skończeniu kursu, odsłużyć według uznania Ministerstwa Wojny, w Wydziale Wojskowości, Marynarki, lub służby Cywilnej czas zakreślony, a mianowicie: ci co nie wnieśli opłaty za jeden i do 6 terminów, — rok jeden, ci co nie wnieśli za więcej terminów— dwa lata. Tak jednym jak drugim, przy wejściu do służby, będą wydane, na równi ze Skarbowemi uczniami, pieniądze na oporządzenie (экипировочныя деньги), po 71 rubel 40 kop. srebrem z tego Wydziału, do którego będą przeznaczeni. Ci, co oświadczą gotowość przesłużyć, nad wymienione termina, jeszcze lat trzy, odbiorą, stosownie do istnących przepisów, całoroczną gażę bez zaliczenia i przyrząd kieszonkowy narzędzi chirurgicznych. Wraz z wprowadzeniem niniejszych przepisów w Akademii, dotychczasowy pobor od wolnych słuchaczy po 7 rub. 50 kop. ustaje.

(Powyższe rozporządzenie ma być wprowadzone w sposobie proby na lat cztery, w ciągu których, gdy się wyjaśnią i rozwiązane zostaną rozmaite napotkane wątpliwości, wtedy dopiero projekt ostatecznej Ustawy ma być wniesiony zwykłym porządkiem na zatwierdzenie.)

2.) *Tegoż dnia*, (z tegoż Depart.) O najmowaniu włościan gubernij Wielkorossyjskich na robocizny w prywatnych zakładach wydobywania złota.

3.) *Tegoż dnia*, (z tegoż Depart.) O tém, iżby niebył zmieniany dotychczasowy porządek przedstawiania na rozwiązanie J. C. Mości spraw Wydziału wojny.

4.) *Tegoż dnia*, (z tegoż Depart.) O udziale włościan należących do Zarządu Stadnictwa krajowego w złożeniu kapitału wsparcia dla żołnierzy, oraz o przejściu tych włościan na włościan Dóbr Państwa.

5.) *21 Stycznia*, (z 1 Depart.) Iż od przysyłanych pocztą z zagranicy summ pieniężnych, w monecie tak rossyjskiej, jako i zagranicznej, której przywóz jest dozwolony, nie mają być pobierane stęplowe opłaty (poszliny).

6.) *Tegoż dnia*, (z tegoż Depart.) Z ogłoszeniem etatu okręgu Celnego Syberyjskiego i Komor Celnych: Petropawłowskiej, Siemipałatyńskiej i Celnej rogatki Omskiej.

7.) *22 Stycznia*, (z tegoż Depart.) Z ogłoszeniem Ustawy Kompanii akcyowej pod nazwaniem «Kompanija ruskiego handlu drzewem.» § 1 tej Ustawy następnie określa cel stowarzyszenia: «Kompanija ruskiego handlu drzewem, ma na celu: a) dostarczanie w miarę możności i za najumiarkowańsze ceny, do rożnych miejsc Państwa, a szczególniej do stolic i znaczniejszych miast, drzewa budowlowego, oraz na rozmaite wyroby i opał służącego, tudzież samych wyrobów z drzewa; b) przez to samo ułatwienie producentom korzystnego zbytu wszelkich drzewnych materyałów i wyrobów, a klassie roboczej dostarczenia zajęcia i zarobku i c) w ogóle, dopomożenie do upowszechnienia porządnego leśnego gospodarstwa i przemysłowości w kraju, nie przeszkadzając nikomu w prowadzeniu tejże na ogólnych zasadach.» Kompanija ma swe siedlisko w Petersburgu; kapitał składać się będzie z 20,000 akcyj, każda po 200 rubli srebrem.

8.) *Tegoż dnia*, (z tegoż Depart.) O darowaniu kupcom i mieszczanom miasta Jałty 10-letniej ulgi opłaty Gildyjnego poboru i podusznego podatku.

9.) *29 Stycznia*, (z tegoż Depart.) O dokonaniu w 1854 roku jedynastego, częściowego, kolejnego zaciągu rekrutów z gubernij Zachodniej strefy Państwa.

10.) *Tegoż dnia*, (z tegoż Depart.) Z ogłoszeniem następującego Cesarskiego Ukazu danego Rządzącemu Senatowi w dniu 18 Stycznia 1854: «Dla pomnożenia środków Skarbu Państwa, z powodu nadzwyczajnych w obecnym czasie wydatków, uznaliśmy za potrzebne, zgodnie z przedstawieniem Ministra Skarbu, roztrząśniętém w Radzie Państwa, dozwolić wypuścić sześć nowych szeregów (seryj) biletów Skarbu Państwa: XXVII, XXVIII, XXIX, XXX, XXXI i XXXII, każda od trzech miljonów rubli srebrem, na zasadzie zatwierdzonej przez Nas Ustawy o tych biletach, z poleceniem Ministrowi Skarbu, iżby na stopniowe wypuszczanie takowych seryj, w miarę koniecznej potrzeby, wyjednywał osobne Nasze Ukazy. — Skutkiem tego rozkazujemy Rządzącemu Senatowi iżby ku przyprowadzeniu do skutku załączającej się przy niniejszem Ustawy, uczynił należyte rozporządzenie.»

Ustawa o sześciu nowych seryach biletów Skarbu Państwa.

1. Ilość nowo-wypuszczających się biletów Skarbu Państwa ogranicza się sześciu seryami pod nazwaniem XXVII, XXVIII, XXIX, XXX, XXXI i XXXII, każda na trzy miljony rubli srebrem, z terminem lat ośmiu.

2. Wartość tych biletów naznacza się, jak dawniej, po 50 rubli srebrem, a ilość procentów po $4\frac{32}{100}$ na rok, czyli po 18 kopiejek na miesiąc.

3. Forma i podpisy biletów pozostają też same, co i biletów seryj poprzedzających.

4. Bilety takowe wydawane i przyjmowane będą przez Skarb we wszelkich wypłatach.

5. Umorzenie nowych seryj biletów ma być dokonane w ciągu lat ośmiu, z wypłatą przez pierwsze lat trzy samych tylko procentów, a w ciągu pozostających lat pięciu wszystkich sześciu seryj biletów, w miarę wpływania ich na powrot

do Skarbu, z zachowaniem porządku, jaki był ustanowiony dla poprzedzających seryj.

6. Rząd wszakże waruje sobie prawo wyjęcia z obiegu, nawet przed zakreślonym terminem, pomienionych biletów, już w całości, już w części, oraz wymiany tych, które w ciągu tego terminu nie wpłyną na wypłaty Skarbowe, na nowe, jeżeli to będzie uznane za pożyteczne z biegu obrotów pieniężnych.

7. Bieg procentów od biletów zaczyna się dla każdej seryi od tego miesiąca i roku, który wyznaczony będzie Najwyższym Ukazem. Termin ten będzie wskazany w szczególnym stemplu, przyłożonym na stronie odwrotnej biletu.

8. Wypłata procentów czyni się w Główdej Kassie Państwa (Главное Казначейство) i w powiatowych Kassach miast Gubernijalnych.

9. Procenta wypłacają się za okazaniem biletów po upływie jednego roku lub więcej, ale zawsze tylko za całkowite ubiegłe roki.

10. Zaliczenia procentów czynią się następującym sposobem: a) między osobami prywatnemi, sposób zaliczania pozostawuje się wzajemnej ugodzie; b) przy wypłatach biletami do Kass Skarbowych, procenta, dla ułatwienia rozrachunków, zaliczają się tylko za całkowite ubiegłe miesiące, za miesiąc zaś bieżący nie wchodzą w rachubę. Na tejże zasadzie czynią się zaliczenia i przy wypłatach z Kass Skarbowych prywatnym osobom i Władzom, a te ostatnie czynią zaliczenia tymże sposobem; c) we względzie rozrachunków między Skarbem Państwa i Władzami, o procenta, które od czasu odebrania, do rzeczywistego wydatkowania summ, mogą na ich korzyść przypadać, zachowany być ma dotychczasowy porządek.

11. Bilety przyjmują się na wypłaty w Kassach Skarbowych w takim tylko razie, kiedy wypłacana summa nie mniejsza jest od summy biletu z narosłemi procentami, albowiem Kassy, dla uniknienia zawiłości rachunków, nie powinny ani wymieniać biletów, ani zdawać z nich reszty.

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 30 Stycznia pozostawało chorych 106 — w ciągu doby zachorow. 14 — wyzdr. 14 — umarło 3 — po 31 Stycznia pozostało chorych 103.

W ciągu doby zachor. 7 — wyzdr. 6 — umarło 5 — po 1 Lutego pozostało chorych 99.

W ciągu doby zachor. 6 — wyzdr. 6 — umarło 1 — po 2 Lutego pozostało chorych 98.

W ciągu doby zachor. 8 — wyzdr. 6 — umarło 6 — po 3 Lutego pozostało chorych 94.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

AUSTRYA. Czytamy w korrespondencyi Nowej Gazety Pruskiej z Wiednia, 6 Lutego: «Jeśliby ktokolwiek, gruntując się na tradycyach z pewnej epoki naszego wieku, sądził się upoważnionym, w Londynie lub Paryżu, do mniemania, że Austrya i Prussy, obok zachowania najściślejszej neutralności, będą wolały wszakże, w razie ostateczności, zawrzeć raczej przymierze z Państwami Zachodniemi niż z Rossyą, każdy taki gruboby się omylił. Od epoki, o której namieniliśmy, stosunki do niepoznania się zmieniły, a to nie tylko ogólne, ale i szczególne. Tak to stosunki Austryi względem Anglii uległy istotnej modyfikacyi, równie jak i względem Rossyi. Obok całego zła, jakie rok 1848 zrobił Państwom Europejskim, tenże rok miał pewną dobrą stronę i nie pod jednym względem, dla niektórych z tych Państw, a najbardziej dla Austryi. Ten rok był probierczym kamieniem do poznania przyjaciół i nieprzyjaciół: dowiedzieliśmy się, kto pragnie zniszczenia, a kto utrzymania Monarchii Austryackiej; upewniliśmy się, że dawne przymierza niezawsze zabezpieczają od zdrady i znaleźliśmy pomoc i wspaniałomyślność tam, gdzie, właśnie z pomienionych tradycyj, najmniej mieliśmy prawa ich się spodziewać. Możnaż nas naganiać, jeżeli sympatye nasze zwracamy ku temu, który pokazał się być prawym naszym przyjacielem, kto względem nas nigdy najmniejszego niedopuścił się podstępu? Możnaż nam mieć za złe, iż przymierze zaczepne i obronne z Rossyą, przekładamy nad przymierze z Anglią, z tą Anglią, która najpierwsza chciała nas wymazać z pocztu Państw niezależnych, a która dziś wszelkiemi sposobami usiłuje nam wmówić, że naszą powinnością i przeznaczeniem, jest służyć jej za narzędzie?»

PRUSSY. Korrespondencya z Berlina do gazety Augsburskiej, z dnia 1 Lutego, mówi wyraźnie, że w Prusiech głosy nader poważne dają się słyszeć przeciw bezwzględnej neutralności tego Mocarstwa, w razie wybuchnienia wojny między Rossyą i zachodnią Europą.

BAWARYA. Na obecnej sessyi Oppozycya niejednokrotnę odniosła zwycięztwo nad Ministrami w Izbie Deputowanych. Tak *np.* zmniejszyłą o półmiljona florenów summę żądaną na urządzenie żeglugi po Dunaju, i mimo powtórzone nalegania Gabinetu, postanowiła, w dniu 1 Lutego, odłożyć na poźniej projekt organizacyi sądowej, do epoki, kiedy Sejm będzie powołany do obrad nad nowym budżetem, to jest do lat dwóch.

— Podług depeszy telegraficznej, danej przez gazety Frankfurtskie, Izby Bawarskie, w dniu 4 Lutego, zostały odroczone do nowego zwołania. Jedni przypisują to powyższej uchwale Izb we względzie organizacyi sądowej, a inni, ciężkiej słabości Pierwszego Ministra, P. von der Pfordten, który nierychło jeszcze będzie mógł się zająć sprawami Państwa.

(J. de S.-P.)

DANIJA.

KOPENHAGA, *3 Lutego.* Wczora Minister Marynarki wniosł na Sejm projekt prawa o pomnożeniu na rok 1854 zwykłego zaciągu rekrutów do służby morskiej o 686 ludzi, z powodu potrzeby ukompletowania ekwipażów okrętów strzegących Sundu, «albowiem obecne zwikłania łatwo mogą «mieć skutkiem ukazanie się flott cudzoziemskich w wodach «Duńskich. Zresztą sama cyfra takowego pomnożenia jest «najlepszym dowodem, że nie chodzi tu o uzbrojenie się, lecz «tylko o *środki policyjne.*»

Kiel, 2 Lutego. Garnizon duński w Altona odebrał rozkaz być gotowym do wystąpienia do marszu a Dyrekcya

otrzymała takiż, trzymania w gotowości środków transportu. Twierdzą że te wojska będą przewiezione na wyspę Seeland. Nadto Rząd Duński przedsięwziął już środki ku uzbrojeniu sześciu bateryj nadmorskiej twierdzy Friedrichsort, która panuje po nad zatoką i portem Kiel. Jednoczasowie roboty około zniesienia fortyfikacyj w Rendsbourg zostały wstrzymane, a zkądinąd przedsiębiercy angielscy zawiesili budowę drogi żelaznej. *(P. P.)*

ANGLIJA.

LONDYN, *4 Lutego*, Rocznica zaślubin Królowej Jmci będzie obchodzona w przyszły Czwartek, w zamku Windsor, ze zwykłym ceremoniałem.

— Armija Irlandska ma być pomnożona o 10,866 ludzi.

— W Plymouth odebrano rozkaz przez telegraf elektryczny skierowania na Wschod okrętów śrubowych *la Hogue*, od 60 dział, i *Edinburgh*, od 58; pierwszy ma kompletny ekwipaż, ale ostatni, który powinienby mieć 444 ludzi, ma ich tylko 100. Te okręty, wraz z *Blenheim*, od 60 dział, śrubowym, który ma swój ekwipaż kompletny, trzymane są w gotowości na pierwszy rozkaz.

— *Standard* donosi, że bryg *Mary Jane*, w podróży z Dublinu do New-York, osiadł na mieliźnie pod Sedore Lagyes i że ze 150 podróżnych uratowało się tylko sześciu.

— Nowa Gazeta Pruska zawiera korrespondencyą z Londynu z dnia 3 Lutego, z której dajemy następujący wyjątek: «Papiery tyczące się zajścia Wschodniego, złożone Parlamentowi, z których gazety angielskie dały już pierwsze wyciągi, powinny były zawstydzić wszystkich tych, którzy, przez ciąg roku zeszłego nie wzdrygali się usiłować w błąd wprowadzać opiniją publiczną Europy, przez najbardziej niedorzeczne twierdzenia. Sama treść korrespondencyj reprezentantów dyplomatycznych Anglii z Gabinetem Brytańskim widocznie pokazuje, że jedynie tylko roszczenia i zawłaszczenia agentów Francyi na Wschodzie, mających na czele Posła Francuzkiego w Konstantynopolu, *zmusiły* Rossyą do przybrania postawy, która, od samego początku, była wystawiana ludowi angielskiemu, jako wyzwanie, Anglii rzucone. Nie masz potrzeby uciekać się do najgorszego przypuszczenia i uważać te machinacye prassy, których *Times* nie był jeszcze wspólnikiem, jako dalszy rozwoj intryg agentów francuzkich; dość będzie uważać, iż, skutkiem nowości tamecznego Rządu, brakło mu jeszcze o tym czasie na tej ciągłej i energicznej kontroli nad własnemi mirmidonami, tak duchownemi, jako świeckiemi, którzy po wszystkie czasy byli sprawcami tylu złego na Wschodzie, tak, iż Rząd francuzki nie może być odpowiedzialnym moralnie za wszystko, co się robiło w jego imieniu. Daleko słuszniej będzie przypisać nagłe i niesłuszne podniecanie publiczności angielskiej przeciw Rossyi, przez prassę peryodyczną, za pomocą fałszywych oskarżeń, namiętnościom politycznym, tlejącym w partyi liberalnej w Anglii od wypadków, zaszłych w latach 1848 i 1849 na stałym lądzie, namiętnościom, które z wielkim trudem i w części tylko okiełznać zdołano, a którym w torysach przyszła w pomoc pycha narodowa, za nadto rozwinięta. Ten to pierwszy kierunek opinii publicznej i negocyacye, które były jego skutkiem, postawiły rękojmie pokoju na pochyłości niebezpiecznej, a co do dalszego chodu na tej już pochyłości, dokumenta, o których mowa, podają nam szczegóły niemniej pewne, jak i pouczające. Wrócimy raz jeszcze do tego przedmiotu.»

Londyn, 6 Lutego, wieczorem. (Przez telegraf.) Dziś Lord Palmerston zapowiedział w Izbie Gmin niezwłoczne uorganizowanie milicyj w Szkocyi i Irlandyi.

— Podany został od Rządu Izbie Gmin wniosek dążący do usunięcia przeszkod opierających się dotąd wejściu Izraelitów do Parlamentu.

(Na Giełdzie 7 Lutego (telegraf.) Konsolidy 91⅝.)

Londyn, 7 Lutego. Wczora, w Izbie Lordów, margrabia Clanricarde oświadczył, iż odkłada na tydzień zapytanie, które miał zadać Gabinetowi, mianowicie, czy obecny stan rzeczy jest pokojem, czy wojną?

W Izbie Gmin lord John Russell otrzymał upoważnienie przedstawienia billu, względem ustanowienia jednej ogólnej formy przysięgi dla członków Parlamentu, zamiast kilku rozmaitych, które dziś wykonywać są obowiązani.

— Na posiedzeniu Izby Gmin, 3 Lutego, Lord Drumlanrig, Kontroler Domu Królowej, stanął przed kratkami z łaskawą odpowiedzią N. Pani na adress Izby. Odpowiedź ta brzmi następnie: «Z wielkiem zadowoleniem odebrałam wasz adress pełen wyrazów czci i wierności. Będzie zawsze mojém szczerem życzeniem, dopomagać wam we wszystkich środkach przedsiębranych ku zachęcaniu przemysłu Mojego ludu i ku ustaleniu instytucyj krajowych.»

(Rozprawy w Izbie Gmin dnia tego miały, powiększej części, interess miejscowy, lub prywatny).

— W Nowej Gazecie Pruskiej czytamy: «Z *Xięgi błękitnej*, (zbiór dokumentów tyczących się kwestyi Wschodniej, złożony Parlamentowi), dowiadujemy się, że wtedy dopiero Anglija i Francya posłały swoje flotty na morze Czarne, kiedy Turcya zdała zupełnie na te dwa Mocarstwa ustanowienie zasad traktowania z Rossyą o pokój. «I tak, (dodaje gazeta), wszelki udział Pruss i Austryi wyłączony został na pierwszym wstępie tego kroku, niezważając na to, że jak jedna tak druga, podpisały niejeden wspólny protokół z Angliją i Francyą.»

— W porcie Greenock pożar zniszczył całkiem statek parowy *Petrel* od 1000 tonn; statek ten przez kilka miesięcy pełnił służbę pocztową między New-York i Bermudes. Wiatr był gwałtowny i prawie nic ze statku nieuratowano, prócz samej *łodzi* (coque), czyli części podwodnej, ktora jest z żelaza. Chciano dla ugaszenia ognia zatopić statek, ale gdy łodź jest podwójna i z nich jedna żelazna, nie można było tego dokazać.

— W *Times* piszą: «W ciągu tylko jednego przeszłego roku Anglija, uzbroiła następujące okręty linijowe śrubowe:

Duke of Wellington od 131, *Saint Jean d'Acre* od 101, *Royal George* od 120, *Princess Royal* od 90, i *Cressy* od 80 dział. W tym już 1854 roku, w Styczniu, uzbroiliśmy *James Watt* od 90, *Cesar* od 90, *Nil* od 90 dział. Za kilka miesięcy wyporządzimy zupełnie, jeżeli będzie potrzeba, *Royal Albert* od 131, który będzie spuszczony w Kwietniu, *Marlborough* od 131, *Hannibal* od 90, spuszczony już w Deptford, *Orion* od 90, już gotowy do spuszczenia w Chatham, *Algiers* od 90 w Devonport, *Majestic* od 80 w Sheerness, i *Irresistibe* od 80 dział, którego budowa szybko postępuje w Chatham. W Styczniu 1853 roku, mieliśmy tylko trzy wielkie okręty śrubowe: *Agamemnon* od 91, *Sans Pareil* od 70 i *l'Impérieuse* od 50 dział.» *(J. de S.-P.)*

FRANCYA.

PARYŻ, *7 Lutego*. Przesłano Prefektom rozkazy czuwania, iżby gazety Departamentowe nie umieszczały w swych kolumnach, o ruchu wojsk, o zmienności cen mąki, o balach Dworskich, innych wiadomości, jak tylko te, które są ogłaszane w Monitorze.

— Piszą z Metz, 2 Lutego, do Gazety Augsburskiej: «Przeszło 30,000 par trzewików zamówione zostały przez intendencyą Armii. Dyrektor fortyfikacyj miasta Metz, pułkownik Ardant, powołany został do Paryża, zkąd, jak zapewniają, uda się do Konstantynopola, dla pomocy w budowaniu warowni, które mają postawić tę stolicę na stopie obronnej. Twierdzą też, że za dni kilka, jeżeli horyzont polityczny nie rozjaśni się, rezerwa z roku 1850 będzie powołana do broni. Co do siły liczebnej korpusu expedycyjnego, przeznaczonego na Wschód, cyfra wojsk lądowych tymczasowo zakreślona, jest 45,000 ludzi.

Paryż, 8 Lutego. Ministerstwa Wojny i Spraw Wewnętrznych czynią przygotowawcze rozporządzenia ku powołaniu do broni rezerwów z lat 1849 i 1850 a w razie konieczności i zaciągu rekrutów naprzód, z klassy roku 1855.

— Stan handlu jest opłakany; wczora maklerowie odmówili kommisyj sprzedaży papierów publicznych.

— W Reims aresztowano 29 osób, jako członków klubów politycznych, zbierających się po nocach.

— Gazety mówią o projekcie utworzenia w Paryżu oddziału strażników nocnych na wzór Londyńskich, dla czuwania nad spokojnością i bezpieczeństwem mieszkańców.

— Podług poźniejszych doniesień sprowadzono do Reims wojska i aresztowano około 50 osób. W związku z temi uwięzieniami zatrzymano też pewną liczbę osób w Epernay.

— Dość znaczne rozruchy zaszły w Perigueux, 2 Lutego, z powodu podrożenia chleba. Mer napróżno chciał skłonić do rozejścia się zebrane przed swym domem tłumy i kilka osób aresztował. Prefekt, w kostiumie urzędowym, również bezskutecznie przemawiał do pospólstwa. Musiano przywołać siłę zbrojną i Władzę sądowniczą, i tu dopiero zgromadzenie rozpierzchło się i spokojność w mieście była przywrócona. 1 Lutego rozruchy ponowiły się, ale same przez się ustały i spokojność w mieście wróciła. W tej chwili prowadzi się ścisłe śledztwo.

TURCYA.

W Gazecie Augsburskiej, pod rubryką, *Konstantynopol, 19 Stycznia*, czytamy:

«Reprezentanci dwóch Mocarstw morskich sami tylko miewają konferencye z Portą. Ministrowie zaś Austryacki i Pruski trzymają się na uboczu, oczekując na nowe instrukcye od swych Dworów.

— Zapewniają, że znowu wielu wychodzców węgierskich przeszło na muzułmańską wiarę.

— Piszą z Konstantynopola, 23 Stycznia, do Nowej gazety Pruskiej: «Wczora przybyło tu 17 okrętów żaglowych flotty anglofrancuzkiej, a dziś rano i statki parowe, jeden po drugim, weszły do Bosforu. Zapewniają, że pojutrze cała sprzymierzona flotta wróci na Czarne Morze i że wraz z nią pójdzie cała flotta turecka. Niewiem czy te wieści są uzasadnione, w każdym jednak razie konieczność, w której jakoby flotty znalazły się, zaopatrzenia w żywność i świeżą wodę, wydaje mi się po prostu komedyą. — Zgoda zdaje się wracać w Ministerstwie Tureckiem; Minister Wojny pojednał się z Reszidem-paszą.»

— Wielka trwoga panuje tu w sferach wojskowych, tatarski goniec przywiozł wiadomość, w przeszły Piątek, że Omer-pasza ciężko zachorował w Szumli. Nazajutrz zaraz posłano mu z parę lekarzy. Wymieniają już kilku następców po nim. Przechody wojsk przez Konstantynopol nie ustają. W przeszłym tygodniu przybyło tu 4,500 piechoty i 3,000 jazdy z prowincyi azyatyckiej Marasch, zkąd oczekują jeszcze 12,000 ludzi, wszystko to ciągnie do Sophii, Szumli i Andrinopolu. — Minister Skarbu Namik-pasza wysłany dla zawarcia pożyczki, udaje się z Londyna do Stanów Zjednoczonych, sądzą jednak, że i tam nie uda mu się wypełnić tego polecenia. *(J. de S.-P.)*

— Piszą z nad niższego Dunaju, 3 Lutego, do tejże gazety:

«Siła liczebna armii tureckiej, która na linii Dunaju i Małej Wałachii zajmuje przestrzeń 23 mil niemieckich, jest 80,000 ludzi; rezerwy, od 30,000, stoją w Sophii. Ale Intendent jeneralny Armii jest w największym kłopocie względem wypłaty żołdu i zaopatrzenia jej w żywność. Obok tego wojska azyatyckie, nie mogące przywyknąć do klimatu bagnisk nad-Dunajskich, zapełniają tak nazwane lazarety. 17 Stycznia, jenerał-adjutant Sułtana, Ethem-pasza, udając się do Serbii, przybył do Sophii i, jak zapewniają, przywiozł Omerowi-paszy rozkaz wszczęcia natychmiast kroków zaczepnych. Jeżeli to jest prawdą, i turcy rzeczywiście wyjdą ze swojego obronnego położenia, będą przyjęci jak się należy.»

— Gazeta *Zeit* twierdzi, że w razie wyprawy do Turcyi, nie wyspa Kandya, ale Lesbos lub Mitylena będzie przeznaczona na depo. Podług innych wiadomości, odebranych przez tęż gazetę, pułkownik Dieu, zostający przy jenerale Baraguay d'Hilliers, zaleca Enos, jako punkt najstosowniej mo-

gący służyć za depo dla korpusu wojsk anglo-francuzkich; sam jenerał uda się tam wraz z naczelnikiem Sztabu tureckim, dla obejrzenia miejscowości.

— W tejże gazecie czytamy jeszcze, że korpus połączonej wyprawy będzie się składał z 60,000 ludzi, z których 20,000 wojska angielskiego a 40,000 francuzkiego, te ostatnie wojska odpłyną częścią z Tulonu, częścią z Algeru.

— Piszą z nad Dunaju do gazety Augsburskiej, że podług najświeższych nowin z Andrynopolu, z dnia 24 Stycznia, obawiano się tam wybuchnięcia ważnych rozruchów wewnątrz Turcyi, tak z powodu bezprawi popełnianych przez licznych zbiegów z oddziałów partyzantskich, jako i z niedostatku żywności. Obok tego, pobor podatków, który służył dotąd do utrzymywania armii Dunajskiej i Bałkańskiej, spotyka, od kilku tygodni, większe niż kiedykolwiek trudności.

— Monitor Pruski ogłasza depeszę telegraficzną z Wiednia, z dnia 8 Lutego, donoszącą, że podług wiadomości ze Stambułu, z dnia 30 Stycznia, zaszła zmiana w Gabinecie Tureckim i że Riza-pasza mianowany został Seraskierem (Naczelnym Wodzem Armii), na miejsce Mehemeta Alego. Wiadomość ta potrzebuje potwierdzenia. *(P. P.)*

NORWEGIJA.

Gwałtowny pożar zniszczył szpital obłąkanych w Bergen; ze 268 chorych, którzy znajdowali się w zakładzie, 22 zginęli w płomieniach; pozostałych uratowano i przeprowadzono do ogólnego lazaretu.

— W Drontheim, w północnej Norwegii, zima tak była łagodna, że w Wiliją Bożego Narodzenia, w ogrodach miasta, zbierano bukiety z Bratków i innych kwiatów.

HISZPANIJA.

MADRYT, *30 Stycznia.* Rada Ministrów często się zbiera i wprędce spodziewają się ogłoszenia ważnych środków Rządowych.

Władze Sewilskie nie pozwoliły margrabi del Duero wjechać do miasta.

Termin ośmiodniowy, naznaczony dla stawienia się jenerałowi O'Donnell upłynął i jenerał nie pokazał się; będzie on zapewna wykreślony ze spisów armii.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, *9 Lutego.* Podług *Journal des Débats* admirałowie angielski i francuzki postanowili nie puszczać okrętów żaglowych na morze Czarne przed nadejściem pomyślnej pory roku.

— Rozkazem Ministra Wojny powiększone zostają szwadrony pułków jazdy ludźmi, zdatnemi do tego rodzaju służby i mającemi się wybrać z szeregów piechoty.

— Korrespondent Paryzki gazety Augsburskiej donosi jej pod dniem 4 Lutego:

«Dowiaduję się za rzecz pewną, że pierwsze rozkazy posłania do Turcyi korpusu pomocniczego już są wydane. Zuawy, Strzelcy konni afrykańscy i bataljony Strzelców celnych Vincennskich, stojące w Algeryi, naprzod będą wyprawione. Jenerałowie Pelissier, Mac Mahon i Canrobert będą dowodzili tym korpusem, z tych ostatni zapewna będzie Wodzem naczelnym.

— W *Armoricain*, gazecie wychodzącej w Brest, piszą z dnia 4 Lutego: «Odebrano wczora wieczorem w Brest rozkazy wyprawienia natychmiast eskadry Oceanowej. Sądzą że admirał Bruat jutro da rozkaz wyjścia pod żagle.»

— Na Giełdzie 8 Lutego 4 procentowe 91¼,—3 procentowe 68 fr. 70 centimów.

LONDYN, *9 Lutego.* (Przez telegraf.) Zaciąg ludzi do armii i flotty tudzież przygotowania do wojny po warstatach okrętowych i arsenałach, czynnie się posuwają.

— Na Giełdzie wczorajszej Konsolidy 91¼, ⅝.

AUSTRYA. W Nowej Gazecie Pruskiej piszą, że Konferencya Wiedeńska, przesławszy czterem Dworom odpowiedź (odmówną) Gabinetu Petersburskiego na ostatnią notę Wiedeńską, powinna się już uważać za zamkniętą.

HISZPANIJA. *Madryt, 31 Stycznia.* P. Cueto mianowany Reprezentantem Hiszpanii w Washington, na miejsce P. Calderon de la Barca, obecnie Ministra Spraw Zagranicznych; P. Ramon Lozano Ministrem w Mexyku na miejsce P. Tacon, margrabi Bayamo; margrabia Rivera Ministrem w Berlinie.

— Marg. Duero odpłynął 29 b. m. z Kadyxu na wyspy Kanaryjskiej.

STOCKHOLM, *1 Lutego.* Kontr-admirał baron Gyllengranat mianowany Vice-admirałem Szwedzkiej flotty.

TURYN, *6 Lutego.* (Przez telegraf.) Dziś, J. K. W. Xiężna Genui, z Domu Xczka Saska, powiła syna.

TURCYA. W listach z dnia 22 i 23 Stycznia ze Stambułu czytamy, że Poseł francuzki jenerał Baraguay d'Hilliers, rzeczywiście wyjeżdża do Rodosta i Andrinopolu.

— Piszą z Wiednia do gazety Augsburskiej, że podług nowin ze Stambułu 23 Stycznia, flotty sprzymierzone pozostaną w Bosforze tylko przez czas potrzebny do zabrania nowych posiłków dla armii Anatolijskiej. Ten oddział ma się składać z 10,000 piechoty, (macedończyków i albańczyków), 2,000 jazdy i 140 armat. Czurczid-pasza (Guyon) objął dowództwo armii Azyatyckiej, i gotował się do zaczepnych działań.

— Podług nowin z Szumli 23 Stycznia, choroba Omera-paszy przybrała ciężki charakter.

— Nowa gazeta Pruska donosi, że Rząd Serbski przyjął nowe firmany Porty, ale z warunkiem koniecznym, iż te nie będą zaprotestowane przez Rossyą. Odczytanie ich miało mieć miejsce 3 Lutego. *(J. de S.-P.)*

Позволяется печатать. 4 Февраля 1854 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.